

CZÓBEL BÉLA: A BERGENI LELKÉSZ

1918. OLAJ, VÁSZON, 148x78 CM, JELEZVE JOBBRA LENT: CZOBEL 18

CZOBEL

Sokáig festő akartam lenni. Tisztán emlékszem a műteremre, a szagára, arra a tökéletességre, amely a törekvő csend pillanataiban érhető csak tetten. Ebben a szándékokkal teli csendben, a kitágult idő luxusában dolgozni az ábrázolás igazságán, valódi adomány.

Csak portréfestészet létezik. Lényegileg mindig magunkat festjük. A kihívás pedig, amelyet egy portré elkészítése támaszt, fegyelmezett koncentrációt követel. A különböző torzítások, kiemelések, elhagyások által a valódi lényeg megragadását.

Czóbel képe is ezért fogott meg. Mert a lényegét látatja. A szándék, mint olyan, jelenik meg benne, a tett előtti, a mozdulat előtti, ami a gondolat maga.

Engem a képek előtt töltött órák látni és láttatni egyszerre tanítottak. Ezt az összetettséget, a teljesség ígéretét legközelebb évekkel később a kamera mögött állva találtam meg.

MUNDRUCZÓ KORNÉL

1. André Derain: Olvasó férfi, 1911 és 1914 között
2. Brassai: Picasso a Lipp vendéglőben, 1939

1 | 2

